

PRESENTACIÓ

J. ALSINA I BOFILL

Obstacles absolutament insalvables impedeixen Trueta d'inaugurar les tasques científiques d'aquest Congrés amb la seva presència i amb la seva paraula. Caldrà que ens acontentem amb el seu testimoni escrit, el text de la seva conferència que llegirà Antoni Trias i Rubiés.

Ningú no espera que jo presenti Trueta. Perquè tothom el coneix, ningú no es pot sorprendre que li oferíssim aquest lloc d'honor en la reunió que estem començant. Trueta és avui per avui la personalitat més significativa del nostre país en el camp de la Biologia. L'obra que ha dut a terme pot anivellar-se amb les de més qualitat en el terreny de la investigació. Les seves troballes en fisiologia i en patologia òssia i sobretot les seves descobertes estudiant la circulació intrarrenal podem considerar-les com a clàssiques. I tant o més valor que a les troballes, jo el donaria al rigor del mètode de recerca.

Per tot això Trueta és un exemple; i també una acusació. Un exemple, perquè ens ha demostrat tot el que un home intel·ligent i dotat de vocació pot aconseguir en un medi adequat. I una acusació perquè ens obliga a preguntar-nos quantes realitzacions no perd el nostre país per no poder oferir als estudiosos els mitjans de treball indispensables. Perquè tots estem convençuts que, sense l'exili forçós, Trueta no hauria pas pogut donar tot el fruit amb què ha enriquit tantes branques de la fisiologia i de la patologia.

Si Trueta és un exemple en la faceta d'investigador, ho és tant o més encara en la faceta cívica. Ell mateix s'ha definit «enemic dels extremismes i de la violència, tant d'esquerra com de dreta». Per aquesta tan noble condició hagué de seguir el camí de l'exili, trist i contra natura perquè l'home ha estat fet per a viure i treballar a casa seva.

Aquesta contrarietat obligada per les conviccions cíviques de Trueta també fou fructífera en aquest aspecte. Trueta s'adonà que la noció que els anglesos tenien d'Espanya excloïa la realitat peninsular diversíssima. «En un moment determinat em semblà —diu— que els anglesos posaven una mica massa de castanyoles i guitarres en la meva procedència i que s'estranyaven massa de la meva puntualitat». Per això va escriure el llibre «The spirit of Catalonia», editat a Oxford el 1946, amb el qual feia conèixer els fonaments del país i les seves característiques bàsiques, democràtiques,

reals i pactistes, precedents que permetien a Trueta trobar-se a Anglaterra com a casa seva.

Heus aquí els motius pels quals hem sentit com un deure integrar Trueta en el nostre Congrés com a invitat d'honor.

Tot escoltant la lliçó escrita per Trueta, tot meditant la lliçó de la seva vida i de la seva obra, afermem el propòsit de propugnar per al nostre país una organització que permeti a tothom de romandre-hi i que ofereixi als talents que indiscutiblement tenim, les màximes possibilitats de rendiment.

Dr. Trias: feu-nos el favor de llegir la conferència de Josep Trueta i Raspall sobre «Els grans processos involutius de l'home d'avui».